

Č. 1224.

Řízení před nejv. správ. soudem: Nelze-li z obsahu naříkaného rozhodnutí, obsahujícího doložku, že proti němu není žádného opravného prostředku, bezpečně seznati, který úřad je vydal, vysloví nss zrušení jeho podle § 6 zák. o ss.

(Nález ze dne 15. března 1922 č. 3603.)

Věc: Antonín F. v B. proti obvodové úřadovně státního pozemkového úřadu v Praze stran přidělu půdy do vnuceného pachtu.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Nálezem nss ze dne — bylo ku stížnosti st-le zrušeno pro vadné řízení rozhodnutí žal. úřadu z —, jímž byly zamítnuty námitky st-lovy proti přidělu jeho pozemků do vnuceného pachtu dle § 63 příd. zák.

Stpů vydal pak za účelem opravení vad řízení, jež přivodily zrušení jeho rozhodnutí, výnos ze dne —, kterým vyrozuměl st-le, že zamýšlí od jeho velkostatku v B. přiděliti do vnuceného pachtu uchazečům z obce B. 13·77 ha a uchazečům z obce L. 4·05 ha půdy a vyzval jej, aby do 8 dnů se vyjádřil o přiměřenosti této výměry a způsobilosti osob, jímž stpů hodlá půdu přiděliti, dále aby sdělil úřadu své stanovisko ohledně výše pachtovného a jiných podmínek pachtovních a spolu oznámil, zda přidělem nebudou ohroženy zájmy výroby na zabraném statku neb zájmy osob tam trvale zaměstnaných a zájmy veřejného zásobování lidu. St-l podal úřadu žádané vyjádření, v němž sdělil úřadu své námitky proti zamýšlenému přidělu, načež obvodová úřadovna v Praze výměrem ze dne — uložila st-li, aby přenechal osobám uvedeným v § 1 č. 1 příděl. zák. do pachtu za běžných pachtovních podmínek 17·82 ha půdy a sice uchazečům z obce B. 13·77 ha a z obce L. 4·05 ha půdy. Příkazu tomu připojena byla sankce toho obsahu, že nevyhoví-li st-l rozkazu mu danému do 7 dnů, určí podmínky pachtovní úřad sám, a dále doložka tohoto znění: »toto vyzvání jest pokládati za intimát stpů v Praze, proti němuž se nepřipouští opravné prostředky v řádné cestě instanční«.

Do tohoto rozhodnutí stěžuje si majitel velkostatku k nss, vytýkaje naříkanému rozhodnutí nezákonnost i vady řízení.

Nss, dříve než přistoupil k prozkoumání jednotlivých námitek stížnosti, uvážil toto:

Nař. výrok vydává se za intimát rozhodnutí stpů, jež vylučuje použití dalších opravných prostředků proti němu v řádné cestě instanční. V předběžném řízení o stížnosti zavedeném sdělil však stpů přípisem ze dne — nss-u, že vyřízení, za jehož intimát se nař. rozhodnutí dle svého znění pokládá, nebylo stpů-em vydáno.

Nař. výrok není tedy rozhodnutím stpů, nelze jej však také považovati za rozhodnutí obvodové úřadovny jeho, do něhož ve lhůtě 14 dnů přípustna by byla stížnost k stpů v Praze, neboť dle znění jeho také obvodová úřadovna výrok ten za své rozhodnutí podléhající dalšímu instančnímu přezkoumání (§ 8, odst. 2. zák. o poz. úřadě) zřejmě pokládati nechce.

Zmatek ten má za následek, že nelze nss-u posouditi, který správní úřad jest vlastně původcem onoho rozhodnutí, a zda dle toho rozhodnutí ono jest konečné, či podléhá ještě dalšímu instančnímu postupu, kteráž okolnost by ovšem vylučovala přezkoumání výroku nss-em ve věci samé.

Vzhledem na tento nedostatek musil nss naříkané rozhodnutí zrušiti pro vadné řízení dle § 6 svého zákona.

Č. 1225.

Vyvlastnění: I. O způsobilosti pozemku neúrodného k zastavení podle § 3, odst. 1 zák. z 11. března 1921 č. 100 sb. z. a n. nelze právně mluvit, je-li určen a skutečně věnován k veřejnému užívání. — II. Možnost získati dobrovolně pozemek hodící se k stavbě, není na překážku vyvlastnění jiného pozemku.

(Nález ze dne 15. března 1922 č. 3612.)

Věc: Jan a Anna H. v Ch. proti zemské správě politické v Praze stran vyvlastnění pozemku.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Okresní správa politická v Č. B. výměrem z — povolila na základě komisionelního řízení konaného 9. května 1921 podle § 5 zák. ze dne 11. března 1921 č. 100 sb. z. a n. vyvlastnění severní části poz. parcely č. kat. — v Ch. náležející vlastnický Janu a Anně H. ve výměře 700 m² ve prospěch Jana N. k účelu vystavění obytného domu o 2 bytech.

Zemská správa politická naříkaným rozhodnutím odvolání st-lů zamítla, změnivši vyvlastňovací nález jen potud, že vyvlastněná plocha bude činiti jen 500 m² a pro rozšíření komunikace pruh v šířce 2 m. K odůvodnění svého výroku uvedla, že při komisi dne 9. května 1921 bylo konstatováno, že v obvodu obce není jiných způsobilých pozemků, které by se dle zákona před pozemkem č. kat. — daly vyvlastniti a že obci patří jediný pozemek, který však není k zastavení způsobilý; námitka, že st-lé pozemku toho nutně potřebují pro své vlastní hospodářství, nepostačuje ke zrušení v odpor vzatého nálezu, poněvadž jsou vlastníky pozemků ve výměře 14 ha a vyvlastněním ca 700 m² pozemku se hospodaření na jejich ostatních pozemcích neznemožňuje.

Ve stížnosti do tohoto rozhodnutí podané se vytýká: 1. že nebylo podle § 3 uvedeného zákona přípustno vyvlastniti úrodnou půdu st-lů, když v Ch. jest na obecní návsi dosti neúrodné půdy; 2. že nebylo vyvlastnění přípustno, pokud byla možnost získati dobrovolně od majitelů větších usedlostí pozemek k stavbě způsobilý; 3. že vyvlastnění bylo podle posl. odst. § 3 vyloučeno, protože st-lé vyvlastněné plochy nezbytně potřebují pro své hospodářství; 4. že nebylo zjištěno zejména výsledkem znalců, zda obecní pozemek č. kat. 2264 jest skutečně močál a nehodí se k zastavení.

Nss uvážil o stížnosti toto:

ad 1. Podle § 3, odst. 1 zákona ze dne 11. března 1921 č. 100 sb. z. a n. sluší vyvlastňovati především půdu neúrodnou, ale k zastavení způsobilou, než se sáhne k půdě úrodné. Vyvlastnění úrodné půdy není tedy